

هُدائے رمگ

5¹ من وت کہ چہ کلیسائے کماشان یگے آن و مسیہے سکی و سوریانی شاہدے آن و آییے پَدَر بئیگیبِین شان و شوکتا شریکدار آن، شمئے نیاما ہرچے کماش ہست، چہ آیان منی دَرنبدی ایش اِنْت کہ: 2² ہُدائے رمگئے شپانکی و چارگا بکنیت کہ شمئے سپردہ کنگ بوتگ. اے کارا پہ نادلکشی مکنیت، پہ دل و سبتک بکنیتی ہما ڈٹولا کہ ہُدا لوثیت. گون ہب و ہُدوناکی بکنیتی، پہ وتی جندئے نپ و سوتا مکنیتی. 3³ اے رمگئے سرا واجہی مکنیت کہ شمئے دستا دئیگ بوتگ، پہ ایشیا شَرینِ مِسالے بیبت. 4⁴ پدا وهدے مسترین شپانک کثیت و پَدَر بیت، شما شان و شوکتئے ہما تاجا کثیت کہ ہچیر گار و زتوالِ بیبت. 5⁵ او ورنایان! انچش شما ہم وتی مسترینانی پرمانبرداریا بکنیت و گون یکدومیا بیکیر و دریش بیبت، چیا کہ «هُدا پُرکیر و گروناکین ۹ مردمانی دیمَا مہر اوشتیت،

بلہ بیکیر و دریشین مردمانی سرا وتی رھمان گوارینیت.»

6⁶ پمیشکا، ہُدائے پُرواکین دستے چیرا وتا بیکیر و دریش بکنیت تانکہ آ، وتی گیشینتگین وهدا شمارا بُرز و سرپراز بکنت. 7⁷ وتی سَجھین گم و پریشانیان ہمایئے سرا بلہ کثیت، پرچا کہ آییَا شمئے ہفیا ل گور اِنْت. 8⁸ گران و سنگین و ہُزار بیبت، چیا کہ شمئے دژمن، شئیتان، چو شیرا گران اِنْت و شوہازا اِنْت کہ کجا شکارے برسیتی تان بدرت و ایزی ببارت. 9⁹ شئیتانئے دیمَا بوشتیت و وتی باورا مہر و مہکم بدارت. برانیت کہ ہمے پئیمین سکی و سوری جھانئے اے دگہ جاگھان ہم شمئے براتانی^۲ سرا بئیگا اِنْت. 10¹⁰ نون ہُدا، کہ سَجھین رھمانی مالک اِنْت و شمارا چہ مسیہے راہا دیم پہ ہما آدمانین شوکتا گوانکی جتگ، شمئے کمین سکی و سوریئے سگگا رند، شمارا نوکسرا توائ دنت، مہر و مہکم کنت و پایداری و زور بکشیت. 11¹¹ واک و کُدرت تان ابد ہمایییگ بات. انچش بات، آمین!

کُدی ہبر

12¹² اے گونڈین کاگدن گون سیلوانوسے^۵ کُمکا نبشتگ، کہ آییَا پادارین برائے زانان، تانکہ شمارا دلبدی بدئیان و گواہی بدئیان کہ ہُدائے رھمانی ہکین راہ ہمیش اِنْت. ہمے راہا مہر بوشتیت. 13¹³ چہ ہما بانکین گھارئے نیمگا شما سَجھینان دُروود و دُزہبات سر بات کہ بائلے شہرا اِنْت^۱ و گون شما ہور گچین کنگ بوتگ. چہ منی چُک، مَرکاسے نیمگا ہم شمارا دُروود و دُزہبات برسات. 14¹⁴ گون پُرمہرین چُکگان یکدگرا درہبات بگوشیت. شما سَجھینان سہل و ائمنی سر بات کہ مسیہے ارواہ و جینا اِنْت.

5:59 گروناک، بزبان مگروور.

5:9 «برائے» مانا ہر باورمند اِنْت، مردین و جنین.

5:12 سیلوانوس ہما سیلاس اِنْت کہ کابیدانی کارئے کتابا ہم آییے نام گرگ بیت.

5:13 بائلے شہرئے بانکین گھار، بائلے شہرئے کلیسا یا رومئے شہرئے کلیسا بوت کنت.

پترسے اولی کاگد

19 اے، ہمایئے روہ ات کہ بندیکین آرواہانی نیاما شت و پہ آیان جارے جتی، 20 ہما آرواہ کہ گوستگین زمانگا ناپرمانی اش کرتگ ات، بز ان نوهے زمانگا کہ بوجیک اڈ بیگا ات و ہدا گون سبر و اویار و داریک ات، بلہ کمین مردمے، بز ان تھنا ہشت مردم چہ آئے راہا رکت. 21 ہمے آپ شمے پاکشودھے مسال و نمونہ انت کہ اون شمارا رکتینت. پاکشودی جسم و جائے زاہری چلان پاک نکنت، اے پہ پاکین وجدان و جبینا، گون ہدایا شمے دزبندی انت کہ چہ ایسا مسیہے جاہ جنگے وسیلہا شمارا رسیت، 22 ہما مسیہ کہ آسمانا شتگ و نون ہدائے راستین نیمگا نشتگ و پریشتگ و زور و واک، ہمایئے دستے چیرا انت.

گون ہدایا وپاداری

4¹ نون ہما ڈٹولا کہ مسیہا وتی جسم و جانا سکے سگت، شما ہم پہ انچین کارنا تئیار بییت، پرچا کہ ہر وھدا کسیا مان جسم سکی سگتگ، چہ گناہا رکتگ. 2 اے پیما، نون آوتی متگین جسمی زندا انسانی لوٹ و واہگانی سرا نگوازینیت، ہدائے واہگانی سرا گوازینیت. 3 شما بازین وھدے ہما کارانی سرا گوازینتگ کہ ہداناباورین^p مردمان دوست بنت، چو کہ بدکاری، ہٹوا و ہٹوس، ہنوش و بیساری، شرابوریشے مہپل، ایش و نوش و بٹپرستی کہ گندھین کارے. 4 نون وھدے آگندنت کہ شما اے زدین کارانی ہار و ہیرؤیا آیانی ہمراہ نیت، ہٹیران بنت و شمارا بد و زد گوشنت. 5 بلہ اے مردمان ہمایئے دینما جواب دئیگی انت کہ پہ سجھین زندگی و مرتگینانی دادرسیا تئیار انت. 6 اے ڈٹولا، ہدائے وشین مستاگ پہ مُردگان ہم رسینگ بوت، کہ سجھینانی ڈٹولا آیانی جسمی دادرسی بوتگات، تانکہ آرواہش ہدائے پیما زندگ بینت.

7 دنیا زوت ہلاس بیگی انت، پمیشکا گون شہم و زھداریا وتا گران و سنگین بداریت تان دوا کرت بکنیت. 8 چہ سجھینان مسترین گپ اش انت کہ یکدومیا پہ دل و سبتک دوست بداریت کہ مہر، بازین گناہیئے بکشگتے سوساز بیت. 9 بے ٹرندگا وتی لوگتے دپا پہ یکدومیا پیچ بکنیت. 10 شما ہر یکیا چہ ہدایا ہاسین توانے رستگ. امانتدارانی پیما، ہدائے تھر تھرین نیامتان پہ یکدومیئے ہرمتا کار بندیت. 11 کسے کہ ہیر کنت ہدائے جندے ہران بکت و کسے کہ ہرمت کنت گون ہدائے دانگین زور و واکا ہرمت بکت، تانکہ ایسا مسیہے وسیلہا ہدایا ستا و سنا برسیت. سجھین شان و شوکت و زور و واک تان ابد ہمایئے باتنت. انچش بات، آمین!

ایسائے سٹوبا سکینانی سگگ

12 او دُردانگان! چہ ہما آسین چکاس و آزمایشان ہیرت مکنیت کہ شمے چکا کپنت و وتی دلا مگوشیت کہ: «اے آجین کارے گون ما بیگا انت.» 13 تان اڑدا کہ گون مسیہے سکینانی سگگا شریکدار ایت گل و شادان بییت، تانکہ ہما ساھتا کہ آییئے شان و شوکت پدَر بیت، شما ہم وش بییت و ببکساس شادمانی کرت بکنیت. 14 اگن مسیہے نامے سٹوبا شمارا زا و زکت کنت، شما بہتاور انت، پرچا کہ ہدائے پرشوکتین روہا شمے دلا جاگہ کرتگ. 15 وتا پھریریت کہ چہ شما کسے ہونی، دُر، زدکار و پلینڈ بیگتے سٹوبا سکی و سوریانی تھا مکیت. 16 بلہ اگن کسے مسیہی بیگتے سٹوبا سکی و سوریانی تھا بکیت، چہ اشیا پشل و شرمندگ مبییت و پہ وتی مسیہی بیگا ہدایا ستا و سنا بکت. 17 نون دادرسیئے وھد آتکگ و اے دادرسی چہ ہدائے ہاندان و کھولا بندات بیت. اگن دادرسی چہ ہدائے ہاندانا بندات بیت کہ ما این، گوا آ مردمانی آسر و آکت جے بیت کہ ہدائے وشین مستاگتے نموک انت؟!

18 «اگن پھریرکارین مردمیئے رگگ چو گران انت،

گوا ناباور و گنھکارانی ہال جے بیت؟»

19 پمیشکا، آ کہ گون ہدائے رزایا سکی و سوریانی تھا کپتگ انت، وتا مے جوڑ کتوکتے سپردہ بکننت کہ وپادار انت و نیکن کار کمان بینت.

پترسے اتولی کاگد

© 2019 Wycliffe Bible Translators, Inc.

گون بایبیلے رجانک کنوکیں ٹیمے کما

[Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

جَن و مرد

3 ¹ او جنینان! ہمے پھیما، شما وتی مردانی پرمانبرداریا بکنیت، تان اگن چه آبان یکے ہڈائے ہیرا ممتیت، گڑا آ گون ہیرا نہ، گون وتی جئنے کار و کردئے گندگا ہڈائے سرا باور بکنت، ² ہما وھدا کہ شمئے ہڈائرسی و پاکدامنیا گندیت۔ ³ شمئے سینگار و پلگار زاہری مہیت کہ: «سرا چوں بگوپین، چوین سہت و زبور پر بکنین و چوین گڈ بیوشین.» ⁴ ایشیے بدلا، وتی دل و جینا گون نرم و آرامین روھیتے پایدارین زباییا بسینگارِت، کہ پہ ہڈایا اے چیڑ باز پُرارزش اِنِت۔ ⁵ کوھنن وھد و زمانگا انچُش بوتگ و پاک و نیکنین جنین کہ اُمیتیش پہ ہڈا بوتگ، وتا گون وتی مردانی پرمانبرداریا سینگارِتگش، ⁶ انچُش کہ سارہا ابراہیمے پرمانبرداری کرت و واجہ و مستری گوشت۔ اگن شمئے کار نیک و شَر بنبت و مئیلیت کہ چیڑے شمارا بترسینیت، شما ہم ہمایئے چُکَّ بیت۔

⁷ او مردان! شما ہم گون وتی جنان پُرمہر بیبت کہ چه شما نازرکتر اُنِت۔ جنین گون شما زندمانئے پُربکتین ٹیکیا شریکدار اُنِت۔ آبان اِزت بدثینت، تان چش مہیت کہ شمئے ڈوا اِشکنگ مہنت۔

راستیئے راھا سکیئے سگگ

⁸ نیٹ،^m شما سجھین یکدل و ہمدرد بیبت، گون یکدومیا مہر بکنیت، نرم دل و بیکیہر بیبت۔ ⁹ گون ہچکسا بدیئے بدلا بدی مکنیت۔ اگن کسینا شمارا زا و زکت کرت، آبا زا و زکت مکنیت، ایشیے بدلا پہ آبا نیکنین ڈوا بلوٹیت کہ پہ ہمے کارا گوانک جنگ بوتگیت و چه ہمیشیا شمارا برکت رسیت۔ ¹⁰ پمیشکا:

«آ کس کہ زندمانئے واھگدار اِنِت و

وشٹین رُچ گندگ لوٹیت،

آبیئے زبان چه بدیا دور بیبت و

لُنٹ چه مکر و پریبا؛

¹¹ چه بدیا پر بتریت و نیکی بکنت؛

سُھل و ایمنی بلوٹیت و ہمیشیئے شوھاذا بیبت۔

¹² چیا کہ ہڈاوندئے چم نیک و پھریزکارین مردمان سک اِنِت و

گوشی گون ہمایانی ڈوایا اِنِت۔

بلہ ہڈاوند وتی دیمہا چه بدکردین مردمان تَرینیت.»ⁿ

¹³ نون کہ شما پہ نیکنین کارانی کنگا واھگدار ایت، کئے شمارا تاوان دات کنت؟ ¹⁴ اگن پہ شمئے نیکنین کاران شمارا آزار برسیت، اُنکٹ ہم شما پھتاور ایت۔ چه آبا نی پاتراپان مترسیت و پرتشان مہیت۔ ¹⁵ بس، وتی دلا مسیہا ہڈاوند بمتیت و ہماییا شرپ بدثینت۔ اگن کسے شمئے اُمیتئے سٹوئے جُستا بکنت، مُدام پہ پَسُو دئیگا تیار بیبت۔ ¹⁶ بلہ اے کارا گون نرمی و پہ سنگینی بکنیت۔ وتی جبین و وجدانا پاک و ساپ بداریت، تانکہ شمارا بد و رد گوشگئے وھدا، آ مردم گون شمئے نیکنین مسیہی کردارئے گندگا چه وتی زا و زکتان پُشل و شرمندگ بنبت۔ ¹⁷ پمیشکا، اگن ہڈائے رزا بیبت کہ سکی بسگیت، گڑا بدین کارانی سکیئے سگگئے بدلا، نیکنین کارانی سکیا بسگیت۔ ¹⁸ مسیہا ہم یک برے پہ مئے گناہان سکی سگت، بزنان آ «نیک و پاک» پہ گنہکاران وتی جان ندر کرت تان مارا^o پہ ہڈایا سر بکنت۔ مسیہ جسمی کُشگ بوت بلہ روھا زندگ کرت۔

پترسئے اتولی کاگد

ڈرود

¹⁻² چه ایسا مسیہے کاسد پترسئے نیمگا،

1 پہ ہما سجھین دراندیہین مردمان کہ پُنتوس، گلاتیہ، کاپادوکیہ، آسیاہ و بیتینیہے دَمگان شنگ و شانگ اُنِت۔ ہڈایا چه وتی پیشزانتی و گون وتی پلگار کنزکین پاکین روھا، شمارا گچین کرتگ تان ایسا مسیہے پرمانبرداریا بکنیت و ہمایئے ہون شمئے سرا پاشگ و ڈرنزگ بیبت۔

ہڈائے رھمت و سُھل و آسودگی شمئے سرا گیش و گیشتر بات۔

زندگین اُمیت

³ مئے ہڈاوندین ایسا مسیہے ہڈاین پتا ستا و سنا بات۔ چه وتی سرریچین رھمتا و گون ایسا مسیہے چه مُردگان زندگ بٹیگا، ہڈایا مارا نوکسرا پیدا کرت تان مارا زندگین اُمیتئے برسیت۔ ⁴ آبا پہ شما آسمانا میراسے اَمبار کرتگ کہ اے میراسا ہچر نیوسیت، کار نیت و ابدمان اِنِت۔ ⁵ شما ہڈائے سرا باور کرتگ و ہڈا ہم گون وتی زور و واکا پہ ہما زکینگا شمئے نگہپانیا کنت کہ تیار اِنِت و آہری زمانگا پدُر بیت۔ ⁶ اے شمئے شادمانی اِنِت، تُرے شما اُنون پہ دمانکنا گرانین وھد و چکاسان بگوازینیت، ⁷ تان شمئے باور سُھرئے پیمہا بیبت کہ چه آسئے چکاسا گوستگ و اے مہر و مہکمین باور، کہ چه زئوال بیوکیں سُھر و تلاھا باز گیشتر کرزیت، ایسا مسیہے زاہر بٹیگئے وھدا ستا کنگ و ساژایگ و اِزت دئیگ بیبت۔ ⁸ شما مسیہ ہچر ندیستگ، اُنکٹ آبا دؤست داریت۔ اُنون ہم شمایی نگندیت، بلہ آبیئے سرا باورؤ ہست و ہچ لہزے شمئے پرشوکتین وشیا درشان کرت نکنت، ⁹ چیا کہ وتی باور و ایمائے مُرادا گندگا ایت، بزنان شمئے جائے رُکگ۔

¹⁰ پٹیگمبران ہمے رُکگئے بارثوا بازیں جُھلانکین پَنٹ و پؤل کرتگ۔ آپٹیگمبران ہمے رھمتئے بارثوا پیشگویی کرتگ کہ شمارا رَسگی اُنِت۔ ¹¹ مسیہے روہ چه آبا نی زبانہا ہر کنان و گوشان بوتگ کہ مسیہا چوین سکی سگگی اِنِت و رندا آبا چوین مزین شان و شوکتے رسیت۔ گڑا، آ مُدام ہمے جُھدا بوتگانت کہ بزانتت پاکین روہ کئی بارثوا ہیرا اِنِت و اے کار کدین بیت۔ ¹² پہ آبان پدُر بوتگ، ہما وھدا کہ ہیرا اتنت وتی ہزمتا کننگا اتنت، شمئے ہزمتا کننگا اتنت۔ نون گون پاکین روھئے زورا دگہ مردمان اے وشین مستاک پہ شما رسینتگ، ہما پاکین روہ کہ چه آسمانا دیم دئیگ بوتگ۔ پہ اے وشین مستاکئے زانگا پرتشتگ ہم دلمانگ اُنِت۔

پاک بیبت

¹³ وتی لانکا بندیت و ہُزار بیبت۔ زندا پہ شہم و زھداری^b بگوازینیت۔ وتی اُمیتا پہ ہڈائے ہما رھمتان بندیت کہ ایسا مسیہ وتی زاہر بٹیگئے وھدا پہ شما رسینیش۔ ¹⁴ ہرزورین چُکانی پیمہا بیبت۔ مئیلیت کہ شمئے زند ہما ڈُولا سلین واھگانی دستا بیبت کہ شمئے نازانتیئے وھدا بوتگ۔ ¹⁵ ہما ڈُولا کہ شمئے گوانک جنوک پاک اِنِت، ہر کارئے تھا شما ہم پاک بیبت۔ ¹⁶ چیا کہ

^m8:3، بزنان گُدسرا، آہرا۔

ⁿ12:3 زبور 16-12:34۔

^o18:3 لھتین سیاھگئے تھا آتکگ: شمارا۔

^a1:1-2 آ وھدا، آسیائے مانا اَنوگین تُرکھئے رُزندنی نیمگ اُنِت۔

^b13:1 شہم و زھداری، بزنان اُردو و پارسیا «نظم و ترتیب»، اَنگریزی «discipline»۔

نیسیگ بوتگ: «من پاک آن و شما ہم باید انت پاک بیٹ». ^{17c} اگن شما ہڈایا وتی پت گوشت، کہ آہرکسے دادرسیا بے رو و ربا،^d آییے کارانی سرا کنت، گڑا وتی درانڈھیے وهد و پاسان پہ شرب و اڑت گون ہڈاترسی بگوازینیت. ¹⁸ شما زانیت کہ چہ ہما ناہودگین زندا کہ چہ شمے پت و پیرننن شمارا رستگ آت، بہا زورگ و زکینگ بوتگیت، بلہ گون نگرہ و سُہرا نہ، کہ آیدمان نہ آنت. ¹⁹ گون ہما بے ائیپ و بیچھین گورانڈ، بز ان مسیہے بیہائین ہونا بہا زورگ بوتگیت. ²⁰ مسیہ چہ دنیائے جزو بیگا پیسر گچین کنگ بوتگ، بلہ اے گڈی روچان پہ شمیگی آتک و پڈر بوت. ²¹ چہ آییے وسیلہا، شمارا ہڈائے سرا باور ہست، ہما ہڈائے سرا کہ مسیہی چہ مُردگان زندگ کرت و شان و شوکتی دات. پمیشکا، شما ہڈائے سرا باور کینت و چہ ہماییا اُمیتوار آیت. ²² نون کہ شما گون راستیے رندگیریا وتا پاک و پلگار کرتگ و گون یکدگرا پدلین مہرے واند بوتگیت، گڑا پہ دل و سبتک گون یکدومیا مہر بکنیت. ²³ چیا کہ شمارا نوکین زند چہ زوال بیوکیں تھما نرستگ، چہ زوال بیوکیں تھما رستگ، بز ان چہ ہڈائے زندگ و آیدمانین گال و ہیرا. ²⁴ پرچا کہ:

«انسان چو کاہ و سبزگا انت و

شان و شوکتی چو کاہے پُلّا.

کاہ و سبزگ مرنت و پُلّ ہم کینت.

²⁵ بلہ ہڈاوندے گال و ہیر تان ابد مانت.»^e

اے گال و ہیر ہمیش انت کہ شمارا مستگ دئیگ بوتگ.

زندگین سنگ و در چتگین کتوم

¹ پمیشکا، ہر پیمین بدی، مکر و پرپ، دوتل و دوپوستی، ہسد و کینگان چہ وتا دور کینت و ہچکسے پُشتا بد و زدن ہبر مکنیت. ²⁻³ نون کہ ہڈاوندے نیکی و مہربانیے تامو چشتگ، نوک پیدا بوتگین ٹنکانی پیما پہ پاک و روہانیین شیرا شدیگ بیٹ تانکہ چہ ہیشیا دیم پہ وتی رکا رُدان بیٹ.

⁴ ایسا مسیہے نیمگا بیات، ہما زندگین سنگ کہ مردمان پسند نکت و نزت بلہ ہڈایا گچین کرت و آییے چما ایسا بیمت و پُارزش ات. ⁵ نون شما زندگین سنگانی پیما پہ روہانیین لوگیتے بندگا کار بندگ بیٹ، پاک و پلگارتگین پیشوا ہم بیٹ و انچین روہانیین کُربانیک بدییت کہ چہ ایسا مسیہے وسیلہا ہڈایا وشنوڈ کنت. ⁶ اے ہما ہیر انت کہ ہڈائے پاکین کتابا آتکگ:

«بچاریت، من سہیوئے کوہا سنگے ایز کنان.

اے سنگ بیہا و گچینیین بُنہشتے.

آ کس کہ اشیے سرا باور بکت،

ہچر پشَل و شرمندگ نبیت.»^f

⁷ اے سنگ پہ شما کہ ایمانو آورتگ پُارزش انت، بلہ پہ آیان کہ ایمانیش نثا ورتگ:

«آ سنگ کہ بانبدین اُستایان! پسند نکت و نُرت

ہما سنگ، بُنہشت بوت.»^h

^{1c}:16 لاویان 45:44، 2:19، 7:20.

^d:17 رو و ربا، بز ان پرک و درک، اربی و پارسیا «تبعیض».

^e:25 ایشیا نیے کتاب 8-6:40.

^f:6 ایشیا نیے کتاب 16:28.

^g:7 بانبدین اُستا ہما انت کہ لوگے بندگا زانتکار انت.

^h:7 زور 22:118.

⁸ و

«سنگے کہ مردمان نگلینیت و

کوہے کہ آیان دتور دنت.»ⁱ

آیانی نکل ورگے سٹوب ایش ات کہ ہڈائے ہبرش نزت. آیانی آسر و آبت ہمیش ات. ⁹ بلہ شما ہڈائے گچین کرتگین بادشاہین روہانیین پیشوا و پاکین کتوم آیت، ہڈائے جندے کتوم آیت و آییسا شمارا چہ تہاریا دیم پہ وتی پرشوکتین رُزناہیا گوانک جتگ تان آییے مزینن کاران جار بجنیت. ¹⁰ پیسرا شما کتومے نہ اتیت بلہ انون ہڈائے کتوم آیت. پیسرا شمارا ہڈائے رھمت نرستگ ات بلہ انون آییے رھمت شمارا گون انت.

¹¹ او دُردانگان! شما اے دنیاہا بیگانگ و درآمد آیت. منی دزندی ہمش انت کہ وتا چہ آ جسمانی لوٹ و واہگان پھریر بکنیت

کہ شمے روہے ہلاپا جنگ کنت. ¹² ناہاورانی نیاما پاک و پلگارین زند بگوازینیت. بل تَرے آ، شمارا انگت بُھتام جنت و

گوشت کہ شما زدن کار کنگا آیت، بلہ گون شمے نیکین کارانی کنگا، ہڈائے آیکے رچا آہیا شرب و اڑت بدییت.

اہتیاردارانی پرمانبرداریا بکنیت

¹³ شما پہ ہڈاوندیگی، سچھین انسانی اہتیاردارانی پرمانبرداریا بکنیت، بادشاہے ہم کہ چہ سچھینان مستر انت و ¹⁴ ہاکمانی ہم کہ چہ بادشاہے نیمگا پہ رذکارانی سزا دئیگ و شرکردین مردمانی شرب دئیگا دیم دئیگ بوتگ ات. ¹⁵ ہڈا لوٹیت شما گون وتی شرن کرد و کاران آھمکین مردمانی ناسرپدین ہبرانی دیماداریت. ¹⁶ شما آرات آیت، پمیشکا آراتین مردمانی ڈتولا زند بگوازینیت بلہ وتی آراتیا ہچر پہ زدن کاران نیمون مکنیت، وتی آراتیا پہ ہڈائے ہرمتا کار بندیت. ¹⁷ ہرکسا اڑت بدییت و پہ باورمندان ہاسین مہرے دلا بداریت، وتی زندا پہ ہڈاترسی بگوازینیت و بادشاہا شرب بدییت.

مسیہے سکی سگگے مسال

¹⁸ او ہزمتکاران! وتی واجہانی پرمانبرداریا بکنیت و آیان باز اڑت بدییت. تھنا نرم و مہربانین واجہانی پرمانبرداریا مکنیت، ترند و زوراکین واجہانی پرمانبرداریا ہم بکنیت. ¹⁹ وھدے شما گون ہڈایا وپادار آیت و ناھکین سزایان سگیت، شمے ہمے سبر و اڑپار وت پہ شما شریے بیت. ²⁰ اگن شما پہ زدن کاریا سزا دئیگ بیٹ، گڑا چون آ سزائے سگگ شمارا شریدار کنت؟ بلہ اگن شرن کار و کردیتے سٹویا سکی بسگیت، ہڈا شمارا ستا کنت. ²¹ شما پہ ہمے سکئیانی سگگا گچین کنگ بوتگیت، پرچا کہ مسیہا ہم پہ شمیگی سکی سگت و نمونہ و مسالے بوت کہ شما آییے رندگیریا بکنیت.

²² «آہیا ہچ گناہ نکت و

کسارا پرپی ندات.»^j

²³ بل تَرے بے اڑت کنگ بوت، بلہ انگت ہم ہچکسی بے اڑت نکت. تننا^k وھدے سکی سگگا ات، کسے پاتراپا ندات. آہیا ہڈائے سرا تفوکل کرت کہ تچکین انسپ و دادرسی کنت. ²⁴ آہیا وت مے گناہانی بار سلیے سرا وتی بدّا لڈت، تانکہ گناہ چہ مے دلا بمریت و پہ نیکی و پاکی زند بگوازینین، کہ شما چہ ہمایے تَب و ثوران ذراہ بوتگیت. ²⁵ میتسانی پیما گار و سرگردان اتیت، بلہ نون ہمایے کزا پر ترتگیت کہ شمے آرواہانی شپانک و سَمبالوک انت.

¹:8 ایشیا نیے کتاب 14:8.

²:22 ایشیا نیے کتاب 9:53.

^k:23 تننا، بز ان ہتا، تان اے ہڈا کہ.

¹:23 پاتراپ، بز ان تھید، دَمکی.